

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **P. K.**, narozený dne -
bytem -

zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, č.j. 1952/2019-160-SPR/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 19. 12. 2019, č.j. 1952/2019-160-SPR/4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 21. 8. 2019, č.j. MHMP 1689731/2019/PeV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), které bylo zároveň potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu a ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) rozhodl tak, že žalobce je vinen tím, že v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla, byť i z nedbalosti, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem obecnou úpravou v obci o 40 km/hod. a více, skutkem spáchaný dnem 7. 6. 2019 v 12:55 v Praze 4 na ulici 5. května, čímž žalobce porušil povinnosti uložené mu závazně v ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a spáchal tak, byť i z nedbalosti, přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, za což se mu podle ust. § 125c odst. 5 písm. d) a podle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona ukládají správní tresty pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, a dále povinnost uhradit správnímu orgánu I. stupně náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Žalobní body

3. Žalobce namítal, že příkazem vydaným správním orgánem I. stupně dne 26. 6. 2019 č.j. MHMP 1304123/2019/PeV byl uznán vinným ze spáchání přestupku, proti kterému byl podán nepodepsaný odpor, žalobce však nebyl po celou dobu následně probíhajícího řízení vyzván k doplnění podpisu na odporu. Z toho dovozoval, že správní orgán po podání odporu nemohl pokračovat v řízení, neboť podle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č.j. NSS 4 As 113/2018-39 chybějící podpis na podání je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení, obě správní rozhodnutí jsou proto nezákonná.
4. Navrhl, aby obě napadená rozhodnutí byla zrušena a žalovanému byla uložena povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že na svém rozhodnutí trvá, žalobce sice podal dne 3. 7. 2019 nepodepsaný odpor proti příkazu ze dne 26. 6. 2019, avšak bylo z něj zřejmé, že bylo podáno žalobcem, v podaném odporu byly uvedeny jak identifikační údaje žalobce, tak proti jakému správnímu aktu směřuje. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017 č.j. 2 As 80/2017-34, dle kterého vada spočívající v chybějícím podpisu by bránila projednání takového odvolání teprve tehdy, kdyby pochybnosti, že podání učinil v skutku ten, kdo se v něm jako podatel deklaruje. Byl si vědom, že podpis je náležitostí podání, ale pokračování

v řízení správním orgánem I. stupně nebylo k tíži žalobce, naopak bylo v jeho prospěch. I když došlo k pochybení, nemá tato vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech. Neexistovaly žádné pochybnosti o tom, kdo a čeho se domáhá, odpor obsahoval potřebné identifikační údaje i dostatek podrobných informací o věci samé, bylo zřejmé, že jej podal žalobce.

6. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Replika žalobce

7. Žalobce následně uvedl, že odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017 č.j. 2 As 80/2017-34 je rozhodnutím rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018 překonaný, označil jej za ojedinělý právní názor v rozporu s konstantní judikaturou, který posouzením rozšířeného senátu neprošel. Dále se znovu zabýval rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018 č.j. 4 As 113/2018-39, citoval body 23, 24, 25 a 31. Považoval za nadbytečné polemizovat s úvahami žalovaného o tom, zda odpor podal či nepodal sám žalobce, co odpor obsahoval, zda existovaly pochybnosti, neboť dle jeho názoru nepodepsaný odpor sice zrušil příkaz, ale sám bez dalšího nemohl vyvolat projednání věci, správní orgán byl povinen vyzvat žalobce k doplnění podpisu, pokud by žalobce vyhověl, teprve takto doplněný odpor by mohl vyvolat pokračování v řízení a projednání věci. Pokud by však žalobce ani přes výzvu odpor nedoplnil, nabyl by příkaz právní moci. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl k doplnění odporu vyzván, zůstalo řízení viset ve fázi podaného odporu. Nesouhlasil s tím, že by pokračování v řízení nebylo k tíži žalobce, naopak napadené rozhodnutí bylo nezákonné, stejně tak jako postup ve vedení řízení, které být vedeno nemělo. Pokud by řízení skončilo ve fázi uložení pokuty příkazem, nemohla by být žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání.
9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 26. 6. 2019 vydal správní orgán I. stupně pod č.j. MHMP 1304123/2019/PeV, sp. zn. 1277223/2019/PeV, příkaz, kterým žalobci uložil pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců. Příkaz zaslal žalobci na jeho adresu dle evidence obyvatel, na které jej žalobce osobně převzal dne 1. 7. 2019. Dne 3. 7. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno listinné podání, ve kterém byl jako odesílatel označen žalobce

s uvedením jeho data narození a adresy, a dle jehož obsahu se jedná o odpor proti příkazu ve věci vedené pod sp. zn. 1277223/2019/PeV; na odporu není uveden podpis žalobce. Na obálce dané zásilky, která obsahovala odpor, je jako odesílatel rovněž uveden žalobce. Žalobce dne 17. 7. 2019 nahlížel do spisu prostřednictvím svého zástupce, který převzal též kopii spisu. Žalovaný následně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 13. 8. 2019, ke kterému se žalobce bez omluvy nedostavil. Dne 21. 8. 2019 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo žalobci osobně doručeno dne 24. 8. 2019 a proti kterému podal dne 9. 9. 2019 odvolání opatřené podpisem. V odvolání žalobce nevznel námitku absence podpisu na odporu. Výzvou ze dne 17. 9. 2019 žalovaný vyzval žalobce k odstranění vad odvolání, žalobce si výzvu osobně převzal dne 27. 9. 2019, své odvolání doplnil, ani v tomto podání nenamítal absenci podpisu na podaném odporu. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 19. 12. 2019.

11. Podle ust. § 37 odst. 2 poslední věty správního řádu *podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*
12. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
13. V dané věci není sporu o tom, že odpor proti příkazu podaný žalobcem v listinné podobě jeho podpis neobsahoval.
14. Žalobce se odvolával zejména na **rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č.j. 4 As 113/2018-39, ve kterém soud přijal následující závěry: „Podpis na listinném podání je podstatnou náležitostí podání. Chybějící podpis na podání je vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení (§ 37 odst. 2 správního řádu). Chyběl-li podpis na odporu podle § 87 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a nebyla-li tato vada přes výzvu odstraněna, odpor nevyvolal žádné právní účinky a příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty nabyl právní moci.“** Nejvyšší správní soud zde mimo jiné konstatoval: „Podání s chybějícím podpisem, tedy podání vadné, nemůže vést k projednání věci, ale jen k zastavení řízení. Nicméně ne každé podání podle § 37 správního řádu má za cíl vyvolat nějaké řízení. Proto procesní následky podání bez podstatné náležitosti, jakou je podpis, se budou lišit v závislosti na povaze podání. V obecné rovině lze jistě rozlišit podání, kterými se disponuje řízením, a podání ostatní. V nynější věci jde o odpor podle § 87 odst. 4 zákona o přestupcích: byl-li podán odpor včas, rušil příkaz o uložení napomenutí, nebo pokuty. V důsledku toho správní orgán pokračoval v (původním) řízení. Neexistovalo však nějaké zvláštní řízení o odporu, které by v případě vadného odporu bylo třeba zastavovat. Proto je nutno souhlasit se závěry krajského soudu v nynější věci, že nebyla-li vada odporu zhojena přes výzvu správního orgánu (podpis nebyl řádně doplněn), odpor jednoduše nevyvolal žádné právní účinky, příkaz nabyl právní moci a správní orgán již ve vztahu k odporu nemusel nic dalšího činit.“
15. Z toho vyplývá, že je vadou řízení, pokud správní orgán I. stupně žalobce nevyzval k doplnění odporu o podpis. Tuto situaci je však nutno posuzovat ve světle pozdějšího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021 č.j. 1 As 161/2021-29, ve

kterém se zabýval velmi obdobnou situací a kde konstatoval: „Ve správním soudnictví je nicméně vždy nutno posoudit, zda zjištěná procesní vada mohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001 - 51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001 - 30, č. 494/2005 Sb. NSS). Podle Nejvyššího správního soudu nebylo třeba stěžovatele vyzývat k odstranění vad (doplnění podpisu odporu), neboť stěžovatel s městským úřadem po celou dobu jednal, přebíral si poštu, po vydání rozhodnutí se dostavil k nahlížení do spisu a následně podal odvolání. V tomto odvolání naopak stěžovatel zdůraznil, že podal odpor a městský úřad měl řádně konat správní řízení, které však dle jeho názoru ve skutečnosti nekonal. Nenamítal však, že by se jednalo o neúplný odpor a že jej městský úřad měl vyzvat k odstranění vad, neboť tento odpor nevyvolal žádné právní účinky. Naopak, na absenci podpisu si stěžovatel „vzpomněl“ až poté, co ve správním řízení plně využíval všech svých procesních práv, tedy až v žalobě. Na rozdíl od krajského soudu se kasační soud domnívá, že městský úřad nemohl učinit úvahu, že absentující podpis na odporu stěžovatele je jeho procesní taktikou a měl stěžovatele k odstranění této vady vyzvat. Tato vada však nezpůsobuje nezákonnost správních rozhodnutí, neboť sám stěžovatel v dalším řízení jednal tak, že považoval odpor za účinný a ve správním řízení využíval všech svých procesních práv. S ohledem na to je jeho námitka neúčinnosti odporu pro absenci podpisu nedůvodná.“

16. Stejně tak v posuzovaném případě žalobce se správním orgánem I. stupně po celou dobu jednal, přebíral si poštu, nahlížel do spisu, podal odvolání, které k výzvě správního orgánu doplnil, nenamítal v něm však neúplnost odporu. Z toho je zřejmé, že žalobce ve správním řízení plně využíval svých procesních práv, jednal tak, že považoval odpor za účinný, argument ohledně chybějícího podpisu na odporu uplatnil až v žalobě. Předmětná vada, kdy správní orgány žalobce nevyzvaly k doplnění podpisu odporu, tedy nezpůsobuje nezákonnost správních rozhodnutí, a není dán důvod k jejich zrušení.
17. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
18. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. února 2022

Mgr. Kateřina Peroutková, v. r.
samosoudkyně